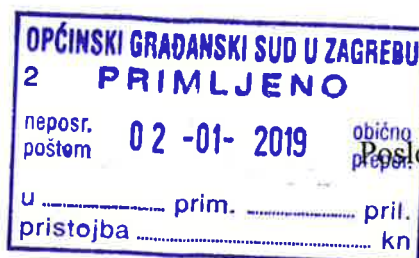

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 29 GŽ-7761/2016-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sutkinja tog suda Slavice Garac, predsjednice vijeća, Lidije Jelavić, sutkinje izvjestiteljice i Nike Grospić Ivasović, članice vijeća u pravnoj stvari tužitelja i predlagatelja osiguranja Impulscommerce d.o.o. Zagreb, Novačka 158, OIB 09605010588, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Prka, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Gajski, Glič, Prka i Partneri u Zagrebu, protiv tuženika i protivnika osiguranja Valente SRL, trgovačko društvo sa sjedištem na adresi Via Luigi Galvani 2/4, 35011 Campodarsego (PD) Italija, PDV broj IT 00257760280, OIB 42920162415, kojeg zastupa punomoćnik Vanja Marković, odvjetnik u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i radi osiguranja nenovčane tražbine, odlučujući o žalbama tuženika i protivnika osiguranja protiv presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1960/16-31 od 29. rujna 2016., u sjednici vijeća održanoj 18. prosinca 2018.,

presudio je

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1960/16-31 od 29. rujna 2016.

riješio je

I. Odbija se žalba protivnika osiguranja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1960/16-11 od 29. rujna 2016.

II. Odbijaju se zahtjevi tuženika i protivnika osiguranja za naknadom troškova žalbi protiv presude i rješenja kao neosnovani.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom pod stavkom I. izreke, proglašena je nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-eu-4/15

od 5. svibnja 2015., donesenim po prijedlogu ovrhovoditelja - ovdje tuženika protiv ovršenika - ovdje tužitelja i to pljenidbom novčane tražbine po svim tužiteljevim kunkskim i deviznim računima te oročenim novčanim sredstvima koje ima kod svih banaka prema osobnom identifikacijskom broju.

Pod stavkom II. izreke, naloženo je tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u svoti od 392.475,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 29. rujna 2016., do isplate.

Prvostupanjskim rješenjem pod stavkom I. izreke, radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja zbog neosnovane blokade svih računa i oročenih svih novčanih sredstava predlagatelja osiguranja u svim bankama, prema podacima iz Jedinstvenog registra računa koji se vode pri Financijskoj agenciji, te naplate po Rješenju o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-eu-4/15 od 5. svibnja 2015., donesenog na prijedlog ovdje protivnika osiguranja, određena je privremena mjera:

- deblokadom svih navedenih računa i oročenih novčanih sredstava predlagatelja osiguranja blokiranih osnovom navedenog rješenja o ovrsi, zabranom Financijskoj agenciji, da u korist protivnika osiguranja izvrši prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava u visini od 246.964,92 kn prenesenih s računa predlagatelja osiguranja na navedeni poseban račun Financijske agencije za ovrhe temeljem navedenog rješenja o ovrsi donesenog na prijedlog protivnika osiguranja protiv predlagatelja osiguranja,

- zabranom Financijskoj agenciji da u korist protivnika osiguranja odnosno bilo koje treće osobe po njegovom nalogu izvrši daljnju pljenidbu i prijenos bilo kojeg daljnjeg novčanog iznosa sa računa predlagatelja osiguranja u svim bankama prema podacima iz Jedinstvenog registra koji se vodi pri Financijskoj agenciji, temeljem navedenog rješenja o ovrsi donesenog na prijedlog ovdje protivnika osiguranja protiv ovdje predlagatelja osiguranja.

Prema stavku II. izreke rješenja, privremena mjera smatra se provedenom danom dostave tog rješenja Financijskoj agenciji.

Pod stavkom III. izreke, predlagatelju osiguranja je dopušteno raspolaganje sa svim novčanim sredstvima na svim računima i s oročenim sredstvima u svim bankama, prema podacima iz Jedinstvenog registra računa koji se vode pri Financijskoj agenciji.

Prema stavku IV. izreke, privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka.

Pod stavkom V. izreke, protivniku osiguranja je naloženo naknaditi predlagatelju osiguranja trošak postupka osiguranja u iznosu od 3.750,00 kn.

Protiv presude i rješenja žali se tuženik odnosno protivnik osiguranja.

Tuženik u žalbi protiv presude određeno navodi da se žali zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

Predlaže ukinuti presudu i zahtijeva naknadu troškova žalbe.

Protiv rješenja žalbu je izjavio tuženik i protivnik osiguranja iz čijih navoda proizlazi da se žali zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže pobijano rješenje ukinuti. Zahtijeva troškove te žalbe.

Žalba protiv presude je neosnovana.

Žalba protiv rješenja je neosnovana.

Ovaj sud ispitao je presudu u cijelosti jer se u cijelosti pobija žalbom (članak 365. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 - ispravak, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, u daljnjem tekstu ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 365. stavak 2. ZPP).

Tuženik u žalbi određeno navodi da se žali zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 9., 11., 12. i 13. ZPP.

Žalitelj obrazlaže bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 9. i 12. ZPP, navodeći:

- da je rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-eu-4/15 od 5. svibnja 2010., određena po njemu predložena ovrha temeljem presude suda u Padovi, Italija, donesene 3. veljače 2015., a objavljene 23. veljače 2015., koja da je prema potvrdi navedenog suda od 20. ožujka 2015., izvršiva sukladno Uredbi Vijeća (EZ) br. 44/2001 odnosno kasnije u skladu sa odredbama članka 36. i 39. Uredbe (EU) br. 1215/12 od 12. prosinca 2012.,

- da je protiv rješenja o ovrsi ovdje tužitelj a u tom predmetu ovršenik izjavio žalbu,

- da je rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ovr-3079/15-2 od 6. studenog 2015., odbijena ta žalba izvan žalbenog razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13 - Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku, 93/14, 55/16 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 73/17, u daljnjem tekstu ZPP) u kojem je propisano da ovršenik može izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrsi, ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika,

- da iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da sud tužbeni zahtjev smatra osnovanim i iz razloga iz članka 50. stavka 1. točke 2. i 3. OZ/12 u vezi kojih je prethodno pravomoćno odbijen u okviru drugostupanjskog ovršnog postupka.

Međutim, u ovom je postupku istaknut tužbeni zahtjev na utvrđenje predmetne ovrhe nedopuštenom o kojem već ne teče druga parnica niti nije o njemu već prije pravomoćno presuđeno u drugom parničnom postupku, o kojem nije zaključena sudska nagodba niti nagodba koja po posebnim propisima ima svojstvo sudske nagodbe a presudom je odlučeno upravo u granicama tako stavljenog tužbenog zahtjeva (članak 2. stavak 2. ZPP) koji time nije prekoračen.

Zbog toga se tuženik neosnovano žali zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 9. i 12. ZPP.

Neosnovano se tuženik žali i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, jer izreka presude nije nerazumljiva, ne proturječi sama sebi niti razlozima presude u kojoj su navedeni jasni i neproturječni razlozi o odlučnim činjenicama o kojima ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika a presuda nema niti bilo kakvih drugih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Iako tuženik u žalbi navodi da se žali zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 13. ZPP, tu povredu uopće ne obrazlaže a ista niti ne postoji jer pobijanom presudom nije odlučeno u povodu nepravodobno podnesene tužbe koju bi zbog toga trebalo odbaciti (članak 282. stavak 1.).

Ispitivanjem presude ovaj je sud ustanovio da ne postoji niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti temeljem članka 365. stavka 2. ZPP.

U provedenom postupku pravilno su i potpuno utvrđene sve odlučne činjenice.

Zbog toga ne postoji niti žalbeni razlog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 355. ZPP) zbog kojeg se također neosnovano žali tuženik.

Predmet spora jest zahtjev tužitelja za proglašenjem nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-eu 4/15 od 5. svibnja 2015., jer da tuženik predmetnu tražbinu, za koju tužitelj tvrdi da je nastala prije pokretanja ovršnog postupka u kojem je doneseno navedeno rješenje o ovrsi, nije prijavio Nagodbenom vijeću u postupku predstečajne nagodbe pokrenutom rješenjem FINE od 16. srpnja 2014.

Iz presude i stanja spisa proizlazi:

- da su tužitelj kao kupac i tuženik kao prodavatelj 10. rujna 2009., sklopili kupoprodajni ugovor kojim tuženik prodaje tužitelju sustav za obranu od tuče,

- da sustav za obranu od tuče tuženik nije isporučio tužitelju jer tužitelj nije tuženiku platio ugovorenu kupoprodajnu cijenu,

- da iz preslikane odluke Suda u Padovi od 3. veljače 2015., prevedene po sudskom tumaču za talijanski jezik, na listu 47-53 spisa, proizlazi da je u parnici pokrenutoj 23. kolovoza 2010., po ovdje tuženiku kao tužitelju protiv ovdje tužitelja kao tuženika, radi naknade štete u iznosu od 1.606.441,76 eur, zbog neispunjenja ugovorne obveze od strane ovdje tužitelja kao kupca zbog čega da je... "po volji izrečenoj u dopisima od 2. studenog 2009. i 20. srpnja 2010., došlo do raskida ugovora" te da se je sud "definitivno očitovao o prijedlozima iznesenim sudskim pozivom od 23. kolovoza 2010.", od strane tužitelja, ovdje tuženika tako da se određuje i izriče raskid ugovora o kupoprodaji od 10. rujna 2009., zbog

neispunjenja od strane kupca, te da postoje uvjeti predviđeni Bečkom konvencijom iz 1980., za korištenje takvog rješenja i da se prema tome presuđuje da tuženik (ovdje tužitelj) podmiri na ime naknade pretrpljene štete tužitelju (ovdje tuženiku) zbog neispunjenja obveza, iznos od 1.606.441,76 eur dok je odbio ostale njegove tražbine,

- da je navedena presuda pohranjenom u pismohrani na dan 23. veljače 2015.,

- da je prema Prilogu V. sastavljenog u Padovi, 20. ožujka 2015., potpisanom po raspravnoj sutkinji, na listu 109 ovog spisa, odluka izvršiva u Izvornoj Državi (članak 38. i 58. Uredbe o sudskim odlukama i transakcijama, Uredba (CE) broj 44/2001 od 22. prosinca 2000., protiv u tom postupku tuženika (ovdje tužitelja),

- da je rješenjem Nagodbenog vijeća Fine klasa UP-I/110/07/14-01/67/00, Ur. broj 04-06-14-6700-22 od 16. srpnja 2014., na listu 120 i 121 spisa, na temelju članka 50. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj 108/12, 144/12, 81/13, 112/13, u daljnjem tekstu ZFPPN) pod točkom I. izreke, otvoren postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom, ovdje tužiteljem, pod točkom III. izreke, pozvani su vjerovnici da u roku od 30 dana od objave oglasa o pozivanju vjerovnika na stranici Financijske agencije prijave svoje tražbine Nagodbenom vijeću podneskom u dva primjerka s dokazima kojima dokazuju postojanje i visinu tražbine a pod točkom VIII. izreke, naloženo dužniku, da sukladno članku 41. stavku 3. ZFPPN u roku od 15 dana od dana dostave tog rješenja dostavi Nagodbenom vijeću popis obveza sa stanjem na dan otvaranja postupka predstečajne nagodbe,

- da tuženik kao vjerovnik nije prijavio Nagodbenom vijeću predmetnu tražbinu,

- da tužitelj kao dužnik nije dostavio Nagodbenom vijeću u popisu obveza sa stanjem na dan otvaranja postupka predstečajne nagodbe i obvezu prema tuženiku, odnosno da ju nije uvrstio u popis obveza prema vjerovnicima (članak 66. stavak 3. ZFPPN),

- da je predstečajna nagodba sklopljena 16. ožujka 2015.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja u opisanim okolnostima sud je pravilno zaključio da je predmetna tražbina tuženika nastala prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe koji je pokrenut navedenim rješenjem Nagodbenog vijeća od 16. srpnja 2014. i u kojem postupku je sklopljena predstečajna nagodba 16. ožujka 2015.

Naime, tražbina tuženika odnosi na naknadu štete nastale tuženiku jer tužitelj prema tuženiku nije ispunio svoju obvezu iz kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2009.

Ta šteta je tuženiku svakako nastala do 23. kolovoza 2010., kada je pokrenuo parnični postupak pred sudom u Padovi upravo radi naknade te štete.

Svi suprotni navodi žalbe da bi tužnikova tražbina nastala tek donošenjem odluke suda u Padovi jer da je osporavana u tom postupku, su bez pravnog uporišta.

Nadalje, sud prvog stupnja je pravilno zaključio da to što je tražbina osporavana nema utjecaja na to kada je tražbina nastala.

Osim toga da se prema članku 72. ZFPPN, prijavljuju i nedospjele tražbine kao dospjele.

S obzirom da je u članku 81. stavku 2. ZFPPN, propisano da nakon sklapanja predstečajne nagodbe nije dopušteno pokretanje ovršnog postupka protiv dužnika radi ostvarenja tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, to iz tih razloga tuženik nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave slijedom čega je tužitelj dokazao postojanje razloga zbog kojeg je upućen na parnicu (članak 50. stavak 1. točka 7. OZ/12).

Kako je iz navedenog razloga tužbeni zahtjev osnovan to nisu od značaja navodi žalbe tuženika prema kojima je rješenje o ovrsi broj Ovr-eu- 4/15 od 5. svibnja 2015., doneseno u skladu sa Uredbom EU (44/2001) jer da je u samom ovršnom prijedlogu temeljem kojeg je doneseno rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-eu-4/15 navedeno da se isti temelji na priloženoj potvrdi o izvršivosti presude sukladno članku 54. i 58. Uredbe o sudskim odlukama i transakcijama Uredba 8CE br. 44/2001 od 12. prosinca 2000., dakle da se ne primjenjuje Uredba (EU) 1218/2012 iako je ta Uredba stupila na snagu 10. siječnja 2015., koja se prema članku 66. stavku 2., ne primjenjuje na postupke koji su u tijeku a da je postupak pred talijanskim sudom još u tijeku, pa da sud pogrešno smatra da se primjenjuje Uredba iz 2012.

Iz istih razloga nije od značaja niti pravilnost zaključka suda da bi predmetna ovršna isprava u međuvremenu bila stavljena izvan snage odlukom drugostupanjskog apelacijskog/prizivnog suda u Veneciji od 14. rujna 2015., na način da je obustavljeno izvršenje presude talijanskog suda u Padovi od 3. veljače 2015., objavljene 23. veljače 2015., što da proizlazi iz ovjerenog prijevoda odluke Prizivnog suda u Veneciji.

I odluka o troškovima parničnog postupka pod stavkom II. izreke prvostupanjske presude, pravilna je po osnovi i visini (članak 154. stavak 1. ZPP, članak 155. stavak 1. ZPP).

Dakle, ne postoji niti žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava (članak 356. ZPP).

Osnovom članka 368. ZPP, odlučeno je kao u izreci ove drugostupanjske presude.

Nisu osnovani niti navodi žalbe protiv rješenja o određivanju privremene mjere jer suprotno takvim navodima žalbe radi se o privremenoj mjeri predloženoj nakon pokretanja parničnog postupka na koji je tužitelj upućen rješenjem ovršnog suda i o kojoj je odlučio sud pred kojim je parnični postupak pokrenut (članak 340. stavak 2. OZ/12).

Na navode te žalbe treba odgovoriti da je određenom privremenom mjerom osigurana nenovčana tražbina predlagatelja osiguranja čiji sadržaj su protupravno blokirani svi računi i oročena novčana sredstva predlagatelja osiguranja u svim bankama u provedbi nedopuštene ovrhe.

Privremena mjera je određena jer su se ispunile pretpostavke za njezino određivanje prema članku 346. OZ/12, te se suprotno navodima žalbe, ne radi se ni o kakvoj zlouporabi procesnih ovlaštenja.

Nisu osnovani niti navodi žalbe da se privremenom mjerom protupravno opstruira provedba ovrhe jer se radi o ovrši koju protivnik osiguranja nije bio ovlašten tražiti.

Zbog toga nisu od značaja niti navodi da u obrazloženju pobijanog rješenja, nije odgovoreno na prijedlog protivnika osiguranja da se odredi jamčevina umjesto privremene mjere (članak 348. stavak 2. OZ/12), te su i svi ostali opširni navodi kojima se ponavljaju navodi žalbe protiv presude - bez pravnog uporišta.

Konačno, predmetna privremena mjera prema točki 4. izreke traje do pravomoćnog okončanja ove parnice, dakle do 18. prosinca 2018., kada je u predmetu donesena drugostupanjska presuda kojom je odbijena žalba tuženika i potvrđena je prvostupanjska presuda.

Zbog iznesenih razloga rješavajući o žalbi protiv rješenja, ovaj je sud osnovom članka 380. točke 2. ZPP, odlučio kao pod stavkom I. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

S obzirom na neosnovanost žalbe protiv presude i žalbe protiv rješenja odlučeno je kao pod stavkom II. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

U Zagrebu, 18. prosinca 2018.

Za točnost otpisatka - ovlaštena službenica:

Predsjednica vijeća:
Slavica Garac, v.r.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1955

1955

